

Chương 595: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (10) - Tìm Đến Anna

(Số từ: 2865)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:38 PM 23/10/2023

Không ai có thể đoán được 4 kẻ truy đuổi sẽ kết thúc ở đâu.

Rõ ràng là có một tổ chức bất thường đã tham gia.

Tuy nhiên, nếu các vấn đề chính trị cũng vướng vào vấn đề này, nó sẽ còn đau đầu hơn.

Nếu họ điều tra các sự cố liên quan đến Undead và cuối cùng can thiệp vào các Thánh Hiệp Sĩ, mọi thứ có thể trở nên phức tạp hơn nhiều.

"Nhưng, mọi người biết đấy, có một điều tôi tự hỏi..."

Trong khi Ellen và Louise đang cân nhắc, Heinrich lên tiếng như thể anh ta có câu hỏi.

"Nó là gì?"

"Chúng ta có thực sự chắc chắn rằng những hài cốt đã biến thành Undead không?"

Trước câu hỏi của Heinrich, Louise chậm rãi gật đầu.

"Chúng ta không thể tự xác nhận điều đó. Có vẻ như các Thánh Hiệp Sĩ cũng không chắc chắn về phần đó."

Khả năng là những hài cốt đã biến thành Undead. Đó chỉ là một phỏng đoán dựa trên chiếc quan tài bị phá hủy, nhưng nghiêm túc mà nói, họ vẫn chưa xác nhận sự hiện diện của Undead.

Nó chỉ đơn thuần là một khả năng lớn.

Câu hỏi của Heinrich đã thu hút sự chú ý của Ellen, Ludwig và Louise, những người đều nhìn anh.

Cảm thấy cường độ ánh mắt của họ, Heinrich bắt đầu đỏ mồ hôi.

"Tôi chỉ tự hỏi liệu việc tạo ra Undead có thực sự dễ dàng như vậy không..."

"Hửm...?"

Louise nghiêng đầu trước lời nói của anh.

"Không phải chị nói những người được chôn cất trong Lăng mộ là Thánh nhân sao?"

"Phải, đúng là như vậy. Chắc hẳn nó là hài cốt của những người đã đạt được những chiến công vĩ đại trong suốt cuộc đời của họ."

"Ngôi mộ của cựu Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ cũng ở đó."

Đó là câu trả lời từ Louise và Ellen. Nghe vậy, Heinrich dường như đang cẩn thận lựa chọn từ ngữ với vẻ mặt nghiêm túc.

“Chỉ là tôi không hiểu lắm về việc làm thế nào mà những hài cốt có thể trở thành Undead ngay từ đầu...”

Hài cốt đã trở thành Undead.

Bản thân suy luận là hợp lý, nhưng Heinrich đã xem xét một khía cạnh cơ bản hơn.

Đây là phần còn lại của các linh mục và Thánh Hiệp Sĩ, những người chắc chắn đã đạt được những chiến công vĩ đại trong cuộc đời của họ và sở hữu [Thần Lực] mạnh mẽ.

Họ thậm chí có thể được hồi sinh như Undead ư?

"Chà... tôi không biết nhiều về tà thuật như Undead hay [Ma thuật đen]. Và đối với các pháp sư đi trên con đường chính nghĩa, đó là một vùng đất xa lạ. Vì vậy, tôi không chắc liệu [Thần Lực] mà họ sở hữu trong cuộc sống sẽ tiếp tục bảo vệ hài cốt của họ sau khi chết."

"Tôi cũng không chắc nữa."

Khả năng Undead được tạo ra từ hài cốt của các Thánh nhân, vốn không phải là hài cốt bình thường.

Có thể tạo ra nhiều Undead như vậy trong một thời gian ngắn như vậy không?

Suy nghĩ của Ellen cứ quay về Tiamata.

Tiamata đã từng xuất hiện dưới hình dạng một thanh Ma kiếm bị nguyên rủa, tạo ra một số lượng lớn Undead.

'Không... không thể nào. Không phải Reinhardt...'

Ellen tin chắc rằng Reinhardt không thể là thủ phạm trong hoàn cảnh đó.

Cuối cùng, câu hỏi của Heinrich là:

Ngay từ đầu, việc tạo ra Undead từ hài cốt của các Thánh nhân có hợp lý không?

"Thử hỏi xem sao."

Ngạc nhiên thay, câu trả lời đến từ Ludwig.

"Anna ít nhất nên biết nhiều hơn chúng ta."

Một pháp sư có tài năng trong [Ma thuật đen].

—Anna de Gerna.

Trước lời nói của anh, cả Ellen và Heinrich đều gật đầu.

✧ ◆ ✧ ◆

Không có gì đảm bảo rằng [Ma thuật đen] đã được sử dụng trong vụ đột kích Lăng mộ Thánh nhân. Nó cũng có thể là công việc của các linh mục của Giáo phái Ma thần, liên quan đến một sức mạnh khác với ma thuật.

Cả hai đều có sức mạnh riêng biệt.

Tuy nhiên, có thể có một số điểm chung trong khả năng của nó để tạo ra kết quả tương tự.

Linh mục của Giáo phái Ma thần không được tìm thấy ở đâu, vì vậy Ludwig đề nghị họ thử hỏi Anna trước. Nó có vẻ như là một ý tưởng hợp lý.

"Cậu ấy sẽ không ở ký túc xá. Cậu ấy cứ vài ngày lại quay về, rồi ngày hôm sau lại rời đi và mấy ngày liền không quay lại."

"Cậu ấy sẽ ở đâu? Chúng ta hãy đi hỏi cậu ấy."

Ellen nghĩ nó sẽ đơn giản như việc tìm Anna ở Temple và hỏi cô ấy.

"Hả? Tôi không chắc lắm..."

Ludwig, tất nhiên, không biết 3 người họ đang tiến hành nghiên cứu Phép thuật ở đâu.

Đương nhiên, ánh mắt của Louise và Heinrich gặp nhau.

"Đại học Phép thuật."

Sáng hôm đó, khi cả hai đang đi dạo quanh Temple, họ đã phát hiện ra rằng một số nghiên cứu đang được tiến hành tại Đại học Phép thuật.

"Tôi không chắc, nhưng tôi nghĩ cậu ấy có thể ở đó."

Heinrich là người nói, và Louise nhú mày.

"Không biết họ có cho chúng ta vào không..."

Louise có vẻ không chắc chắn vì đã thấy an ninh nghiêm ngặt như thế nào.

Tuy nhiên, giờ đây họ được đồng hành bởi Ellen Artorius, người có thể thực tế đi đến bất cứ đâu.

Vì vậy, không có vấn đề gì khi vào.

Tất nhiên, đó là một quan niệm sai lầm.

“Cô không được phép vào.”

Ngay khi họ vừa bước chân vào khuôn viên tòa nhà nghiên cứu của Đại học Phép thuật Temple, thì một người bảo vệ đã chặn đường của Ellen.

Không phải những người phía sau cô ấy đang cố gắng vào. Người bảo vệ đã nói thẳng với Ellen khi cô ấy cố gắng bước vào.

“...Tại sao?”

“Hoàng đế Bệ hạ đã hạ lệnh, ngoại trừ những người tham gia nghiên cứu, không ai được vào.”

Ellen cũng được tính vào thứ tự đó, vì lính canh đang chặn đường cô ấy.

Ellen nhìn chăm chăm vào mắt của người bảo vệ bên trong chiếc mũ sắt.

Họ đang tiến hành loại nghiên cứu tuyệt mật nào mà ngay cả cô cũng không thể vào được?

Ellen sẽ lao vào nếu đó là cánh cửa của các Thánh Hiệp Sĩ.

Tuy nhiên, thực tế rằng đó là 'mệnh lệnh của Hoàng đế'.

Hoàng đế Bertus là bạn của Ellen.

Họ chia sẻ những bí mật mà những người khác không được biết, và cả hai đều chịu trách nhiệm về Thảm Hoạ Cổng.

Họ chia sẻ một mối quan hệ không thể diễn tả, ràng buộc với nhau bởi cảm giác tội lỗi và nỗi buồn kéo dài.

Nếu bạn của cô đã cấm ngay cả việc vào cửa chính cô, hẳn phải có lý do.

Ellen chấp nhận điều đó.

"Tôi không cần phải vào. Tôi chỉ cần biết bạn cùng lớp của tôi, Anna de Gerna, có tham gia nghiên cứu trong phòng thí nghiệm đó hay không. Và nếu có thể, anh có thể gọi cho cậu ấy giúp tôi được không?"

"Tôi không thể tiết lộ bất kỳ thông tin nào liên quan đến nghiên cứu."

Ngay cả danh tính của những người tham gia cũng được phân loại. Ellen không thể hiểu tại sao an ninh lại được bọc thép như vậy.

"Tuy nhiên, tôi có thể báo cáo với cấp trên của mình rằng Anh hùng đã đến vì một việc vặt như vậy."

Ellen không đặc biệt tò mò về bản chất của cuộc nghiên cứu.

Cô chỉ đơn giản cho rằng đó là thứ hữu ích cho nỗ lực chiến tranh và việc giữ bí mật nó là cần thiết để ngăn chặn khả năng lạm dụng.

Điều đó là đủ tốt. Ellen không cảm thấy bị coi thường hay bắt buộc phải xông vào.

Bất cứ nghiên cứu nào được tiến hành ở đây đều không liên quan gì đến tình hình hiện tại của họ.

"Vậy thì được. Anh có thể chuyển tin nhắn đó cho tôi được không?"

"Tôi hiểu."

Ellen không biết liệu Anna có ở đây hay không, nhưng nếu cô ấy không ở đây, họ sẽ phải đợi cô ấy trở về ký túc xá của Royal Class.

Sau vài ngày, Anna sẽ trở lại một lần nữa.

Không có cách nào ngay lập tức để báo cáo những phát hiện của họ, cả nhóm không còn lựa chọn nào khác ngoài việc quay trở lại ký túc xá của Temple theo lệnh của người bảo vệ.

Vì những lý do không rõ, Hoàng đế đã ban hành lệnh cấm không chỉ những người khác, mà cả Ellen, vào Đại học Phép thuật.

—Royal Class, năm hai, sảnh ký túc xá Class B.

Mọi người tập trung lại và nghỉ giải lao trong khi nhâm nhi tách trà mà Heinrich mang đến.

Mặc dù họ không phải chịu đau đớn về thể chất khi lang thang trong tuyết cho đến tận bây giờ, nhưng không thể tránh khỏi việc họ sẽ cảm thấy mệt mỏi về tinh thần.

"Có vẻ như đây là một thí nghiệm rất bí mật, mặc dù chúng ta không biết nó là gì."

"Đúng vậy."

Trước lời nói của Louise, Ellen lặng lẽ gật đầu.

Mọi người có mặt đều tò mò về nghiên cứu đang được tiến hành tại Đại học Phép thuật, nhưng họ không nuôi dưỡng thêm bất kỳ nghi ngờ nào.

Đó là do định kiến của họ.

"Nghĩ lại thì, thật kỳ lạ khi dự án Titan đã được tiến hành mà không giữ bí mật. Đó là lý do tại sao Đại Công tước đã gặp rất nhiều bất tiện bởi các pháp sư từ Hội pháp sư và Quân đoàn Pháp sư."

"Không tiện?"

Trước câu hỏi của Ellen, Louise nhún vai.

"Các pháp sư là những cá nhân không thể không tò mò về ma thuật hoặc công nghệ mới. Và đối với những người đã cống hiến cả cuộc đời mình cho ma thuật, Titan chắc hẳn... rất sốc khi nhìn thấy, phải không?"

"Thực vậy..."

"Vâng... Đúng vậy. Chắc chắn rồi."

Heinrich và Ludwig cũng rùng mình khi nghĩ đến sức mạnh áp đảo của Titan, dù nó không ở trước mặt họ.

Sự xuất hiện của Titan trong trận chiến Serandia là khổng lồ và áp đảo, có thể nhìn thấy từ bất cứ đâu trên chiến trường.

"Mặc dù cấp trên và các pháp sư thường biết rằng một thứ như vậy đã được tạo ra, nhưng tận mắt chứng kiến nó lại là một vấn đề khác. Ngay cả tôi cũng cảm thấy rằng thật không công bằng khi một thứ như vậy lại có thể thực hiện được bằng ma thuật."

Mặc dù Titan là một vũ khí chiến tranh được tạo ra bằng ma thuật, nhưng mọi người không thể không cảm thấy như thể họ đang chứng kiến một biểu hiện Thần thánh hoặc sự xuất hiện trước mặt nó.

"Vì vậy, việc Đại Công tước, trụ cột chính của dự án đó, đang bị các pháp sư làm phiền là điều đương nhiên. Và... không chỉ có Đại Công tước."

—Adelia của Class A.

Đại Công tước là Đại công tước, nhưng Adelia là sinh viên của Royal Class.

Heinrich lơ đãng lẩm bẩm.

"Adelia hẳn cũng đang trải qua một thử thách lớn."

"Tất nhiên rồi."

Mặc dù dự án Titan không được bảo mật nghiêm ngặt, nhưng không phải tất cả công nghệ của nó đều được tiết lộ. Vì vậy, không thể tránh khỏi việc các pháp sư, dù vì tò mò hay tham lam những kiến thức đó, sẽ quấy rầy Đại Công tước và Adelia.

Các pháp sư vây lấy họ như một đàn chó, hỏi họ đủ thứ câu hỏi, và Adelia, là chính cô ấy, không thể lạnh lùng từ chối họ.

Heinrich không khỏi lo lắng cho trạng thái tinh thần của Adelia khi tưởng tượng ra cảnh tượng đó.

Adelia là một nhà nghiên cứu cấp cao nhất. Cô ấy không thích hợp để chiến đấu trực tiếp, cô ấy cũng không giỏi về nó.

Tất nhiên, Adelia không trực tiếp chiến đấu, nhưng khi hoàn thành Titan, cô sẽ được nhớ đến là pháp sư giết nhiều quái vật nhất thế giới.

Nghiên cứu Phép thuật nói chung là bí mật.

Lần này cũng không khác, và vì định kiến này, không ai có bất kỳ nghi ngờ đáng kể nào. Tất nhiên, mọi người đều thấy lạ khi ngay cả Ellen cũng không thể vào cơ sở nghiên cứu.

"Tôi tự hỏi khi nào Anna sẽ trở lại?"

Đáp lại câu hỏi của Ludwig, không ai trong số họ có thể chắc chắn.

Cuối cùng, những người bảo vệ sẽ không cho họ biết liệu Anna có ở Đại học Phép thuật hay không. Họ chỉ đồng ý chuyển tiếp thông điệp rằng Ellen đã đến tìm cô ấy.

Hỏi Anna về [Ma thuật đen] liên quan đến Undead sẽ không đưa ra một giải pháp thông minh cho tình hình hiện

tại của họ. Họ chỉ đơn giản muốn biết liệu có dễ dàng tạo ra Undead từ hài cốt của các Thánh nhân hay không.

Cuối cùng, tất cả họ đều cảm thấy lo lắng, nhưng không có giải pháp tức thời hay ý tưởng mới nào được tìm thấy.

Họ có thể yêu cầu được yết kiến các linh mục cấp cao của Ngũ Đại Thần Giáo, nhưng đó là một vấn đề nhạy cảm cần được xem xét thêm.

Nếu họ tham gia tìm kiếm những kẻ dị giáo trong trại tị nạn, sẽ không có gì đảm bảo.

Rowan không làm việc một mình; cô ấy đã phân tán rất nhiều điều tra viên khắp trại để thu thập và củng cố thông tin.

Họ không thể biết Rowan đã phát hiện ra danh tính thực sự của thủ phạm hay chưa.

Đó là một trường hợp mà Rowan đang theo đuổi, và họ thậm chí còn có ít nguồn lực hơn.

Họ không thể biết liệu họ có thể hoàn thành vấn đề này trước khi mùa đông kết thúc hay không.

Vì vậy, không có lý do gì để vội vã ngày hôm nay.

"Chúng ta hãy khép nó lại hôm nay."

Ellen gợi ý rằng họ sắp xếp thông tin thu thập được ngày hôm nay và nghỉ ngơi.

"Ludwig, khi Anna trở lại, hãy hỏi cậu ấy những câu hỏi mà chúng ta muốn hỏi, và cho bọn tôi biết... Không, cứ gọi cho tôi."

Ellen tự đánh chính lại, nhận ra rằng sẽ tốt hơn nếu cô hỏi trực tiếp Anna.

"Được rồi, tôi hiểu rồi."

Ludwig gật đầu với vẻ mặt quả quyết.

"Tôi thấy chúng ta không cần phải quá vội vàng. Cho dù chúng ta không biết ai đã giết Rowan, nhưng nếu chúng ta phát hiện ra chúng ta sẽ đuổi theo thì..."

Louise nhìn mọi người với vẻ mặt nghiêm túc và tiếp tục.

"Chúng ta phải luôn ghi nhớ rằng chúng ta có thể cố làm hại chúng ta."

Họ đang đối phó với những người đã giết Rowan.

Họ không chắc liệu thủ phạm có đuổi theo Anh hùng hay không, nhưng họ không thể loại trừ khả năng số phận tương tự đang chờ đợi họ khi chúng ta biết mình đang bị truy đuổi.

—Heinrich, Ludwig và Ellen.

Tất cả họ đều hiểu rằng theo đuổi vấn đề này có rủi ro đáng kể.

"Tôi cảm thấy như mình đã kéo mọi người vào mớ hỗn độn này..."

Ludwig đã không nghĩ đó là một vấn đề đơn giản.

Nhưng khi anh nhờ đến sự giúp đỡ của Ellen, anh không thể ngờ rằng nó lại trở thành một sự cố lớn như vậy.

Ý nghĩ rằng Ellen có thể gặp nguy hiểm vì anh khiến Ludwig rùng mình.

Hơn nữa, nó cảm thấy như gây ra một sự bất tiện không thể đảo ngược.

"KHÔNG."

Ellen lắc đầu trước sự tự trách của Ludwig.

"Tại thời điểm này, chúng ta không thể bỏ qua nó."

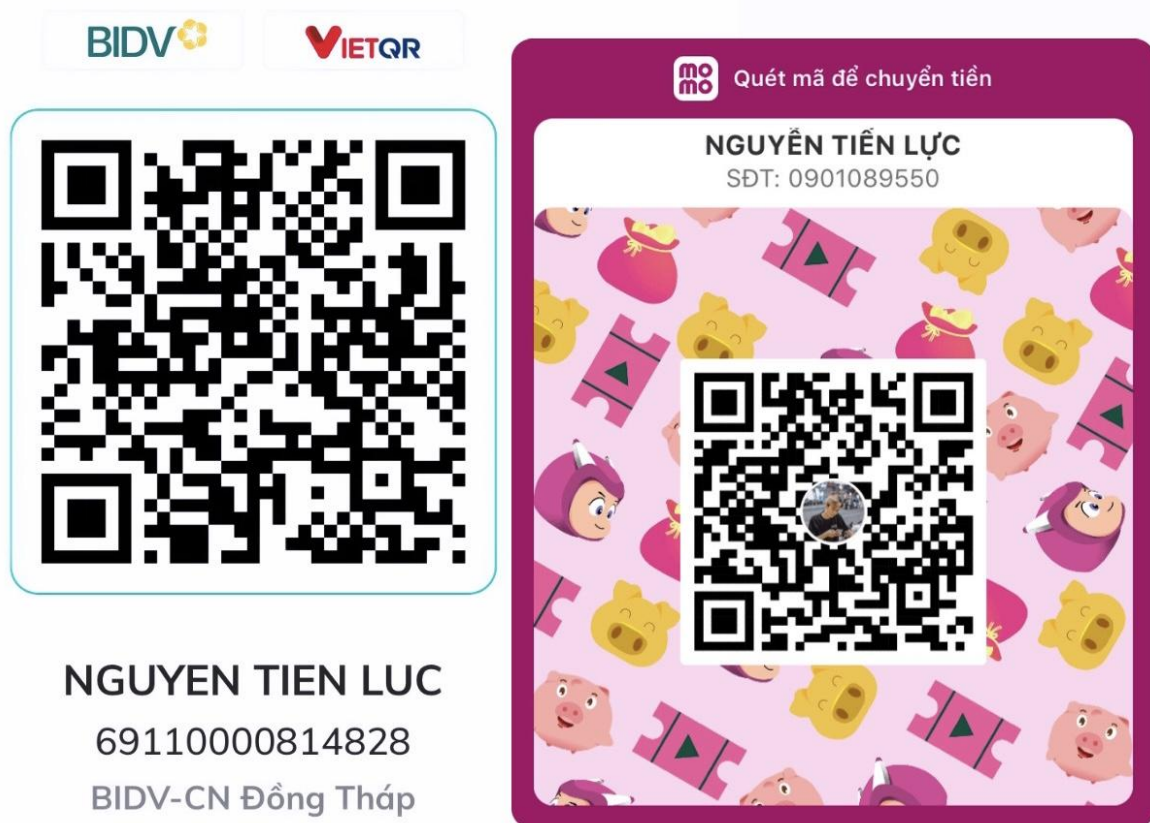
Cô nói thêm rằng sẽ tốt hơn cho mọi người nếu họ có thể hành động trước khi tình hình leo thang, bất kể điều gì có thể xảy ra.

Đó không phải là một tuyên bố có nghĩa là an ủi.

Ellen thực sự tin vào điều đó và nói điều đó chỉ vì lý do này.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading